

DIAKONOVA

2: 2023
104. ÅRGANG

Diakonileder Kirsti Eide avslutter tjenesten

Takker for seg etter 10 år

ÅPNING AV FAGSKOLEN
DIAKONOVA

Side 10

**INSPIRASJON OG
FELLESSKAP**

Side 14

**HYLLEST TIL
MENIGHETSSØSTRENE**

Side 18

SLIK KONTAKTER DU OSS

Du kan henvende deg direkte til oss på følgende nummer:

Diakonileder **Kirsti Eide** på mobil nr. **481 88 886** eller e-post: **kirsti.eide@diakonova.no**

Adm. direktør for stiftelsen Diakonova, **Johnny Thorsen**, kan treffes på mobil nr. **415 08 109** eller e-post: **johnny.thorsen@diakonova.no**

Eiendomsdirektør **Carl Morten Grimsøen**: Mobil nr. **994 10 820** eller e-post: **carl.grimsoen@diakonova.no**

Henvendelser knyttet til bladet kan rettes til **Susanne Ward Ådlandsvik**, helst på e-post: **susanne.adlandsvik@vid.no** eller mobil **482 38 150**

Postadresse: **Diakonova, Postboks 6716 St. Olavs plass, 0130 Oslo**
Besøksadresse: **Grefsenhjemmet, Ogmunds vei 18B, 0488 Oslo**

DIAKONOVA

DIAKONOVA

Organ for Diakonifelleskapet og stiftelsen Diakonova.

Postadresse

Postboks 6716 St. Olavs plass
0130 Oslo

E-post **post@diakonova.no**

www.diakonova.no

Ansvarlig redaktør

Adm. direktør

Johnny Thorsen

johnny.thorsen@diakonova.no

REDAKSJON

Kommunikasjonsrådgiver

Susanne Ward Ådlandsvik
susanne.adlandsvik@vid.no

Diakonileder

Kirsti Eide

kirsti.eide@diakonova.no

Årsabonnement: kr. 250,-

Dette er siste utgave av bladet Diakonova i nåværende form. Fra 1. januar 2024 fusjonerer stiftelsene Diakonova og Haraldsplass, og den sammenslåtte stiftelsen vil utgi et felles blad.

Forsidefoto:

Susanne Ward Ådlandsvik

Design: Østfold Trykkeri AS

Trykk: Østfold Trykkeri AS

Bladet er trykket på miljøvennlig FSC- godkjent papir.

Trenger du noen å snakke med?

Fermate er et sted for frihet og forandring. Startet i Oslo som et ressurscenter for sjelesorg og veiledning og har nå avdelinger også i Rogaland, Kristiansand, Sunnmøre og Østfold.

Oslo
Ta kontakt på tlf. 408 17 160
post@fermate.no
www.fermate.no

Rogaland
Oalsgt. 2, Sandnes
fermaterogaland@badeog.net
www.fermaterogaland.no
Tlf : 467 46 670

Avd. Haugalandet, Stenestaden,
Grindevn. 87, Aksdal.
Tlf : 982 16 181
fermate.nordrogaland@gmail.com

Fermate Sør
Dronningens gt. 34A, Kristiansand
Tlf. 453 93 192
post@sor.fermate.no
www.sor.fermate.no

Fermate Sunnmøre
Tlf. 400 76 519 og 400 76 521
post@fermate-sunnmore.no
www.fermate-sunnmore.no

Fermate Østfold
Torggaten 6, 3. etasje, Sarpsborg
Tlf. 474 83 600
post@ostfold.fermate.no
www.ostfold.fermate.no

Diakonova (Tidligere Stiftelsen Menighetssøsterhjemmet) ble dannet i 1916. Vår visjon er:

Diakonova skal være en sentral drivkraft i arbeidet med å bevare og utvikle diakonal utdanning og praksis. Diakonova legger avgjørende vekt på utfordringen fra Gud og vår neste til å ivareta menneskets helhet og verdighet. Selv når det koster.

Våre virksomheter:

- VID vitenskapelige høgskole. Høgskolen Diakonova fusjonerte 1. januar 2018 med VID vitenskapelige høgskole og stiftelsen Diakonova er en av fem eiere i VID. Rektor er Bård Mæland. www.vid.no
- Lovisenberg Diakonale Sykehus i samarbeid med Stiftelsen Diakonissehuset Lovisenberg. Sykehusdirektør er Tone Ikdahl. www.lids.no
- Diakonova Eiendom AS www.diakonova.no

- Grefsenhjemmet sykehjemsdrift AS
Daglig leder: Julie Mittet
www.grefsenhjemmet.no
- Fagskolen Diakonova
Rektor er Gry Ulvedalen
www.fagskolendiakonova.no
- Diakonifelleskapet er en åndelig støtte- og beredskapstropp for den virksomheten Diakonova driver. Medlemmene er utdannet ved Menighetssøsterhjemmet eller Høgskolen Diakonova.

Gavekonto: 8380 08 09080

NY STIFTELSE MED FELLES MÅL OG VISJONER

Når vi nå skriver desember 2023 må vi igjen konstatere at verden ikke har blitt et roligere sted. De «glemte konflikter» i Afrika og Asia får utvikle seg i skyggen av grusomme krigshandlinger i Ukraina og i Midtøsten. Gamle og unge lever i ufred. Barn og ungdom fratas sin framtid. Livsverk legges i ruiner, og det internasjonale samfunn settes på stadig nye humanitære prøvelser, og testes på sine prioriteringer. I dette siste nummeret av bladet Diakonova får vi blant annet glimt fra diakonifelllesskapets landsmøte på Strand i september, hvor sammenslåingen av stiftelsene Haraldsplass og Diakonova var hovedsak. Landsmøtet ga sin tilslutning til fusjonen og forlenget mandatet til sittende landsråd for å stake ut en kurs med tanke på å slå diakonifelllesskapene ved de to stiftelsene sammen. Samtalene med Haraldsplass er konstruktive og inkluderende både i ledelsen og på styrenivå. Vi deler mål og visjoner, har felles historiske røtter i den kvinnelige diakonien, og ser at vi sammen fortsatt kan bidra til kvalitet og relevans i vårt diakonale arbeid.

Vi vil også kunne lese om vår diakonileder gjennom mange år, Kirsti Eide, som nå takkes av etter trofast tjeneste for Diakonova og vårt diakonifelllesskap. Det er vårt ønske at hun i mange år kan nyte sin pensjonisttilværelse med familie og venner, samtidig som vi håper å se henne i ulike sammenhenger i diakonifelllesskapet. Året 2023 har stått i endringens tegn og vi slutter oss til, og siterer adm. dir. Jørn-Henning Theis i Haraldsplass Diakonale Stiftelse, som i deres siste utgave av «Magasinet Haraldsplass», skriver:

«Året har for stiftelsen særlig vært

preget av sammenslåingsprosessen mellom stiftelsene Diakonova og Haraldsplass. Et grundig og godt arbeid ble «kronet» med at Stiftelsestilsynet godkjente fusjonen i august. Begge hovedstyrene har gitt sin tilslutning med positive vedtak for fusjonen. Fra 1. januar er vi Stiftelsen Diakonova Haraldsplass. Dette er en stor milepæl for både Stiftelsen Diakonova og Haraldsplass Diakonale Stiftelse.» Det er med optimisme vi ser inn i det nye året for stiftelsen. Vi skal fortsette i vår over hundreårige felles tradisjon og videreføre og utvikle tjenester innen høyere utdanning og helse- og omsorgstjenester. Stiftelsen Diakonova Haraldsplass vil være godt rustet til å møte morgendagens utfordringer med nyskaping og videreutvikling av vårt tjenestetilbud. Den sammenslåtte stiftelsen skal fortsatt utgi et magasin med et nytt navn, og stiftelsens diakonileder skal følge opp våre diakonifelllesskap.

I adventstiden som også falt sammen med utdelingen av Nobels Fredspris til Narges Mohammadi, vil vi hilse hverandre med Eyvind Skeies aktuelle vers for andre søndag i advent:

Tenn Lys

To lys skal skinne for kjærlighet og tro

For dem som viser omsorg og alltid bygger bro

Må fanger få sin frihet og flyktninger et hjem

Tenn lys for dem som gråter og dem som trøster dem.

Johnny Thorsen
Adm. direktør

Vi skal fortsette i vår over hundreårige felles tradisjon og videreføre og utvikle tjenester innen høyere utdanning og helse- og omsorgstjenester.

INNHold

DIAKONOVA

2:2023

- 4 Smått & Godt
- 6 Kirsti takker for seg
- 10 Åpning av Fagskolen Diakonova
- 11 Yrkesfaglig utdanning rettet mot flyktninger
- 12 Disputas om oppfølging etter kritisk sykdom
- 14 Glimt fra Landsmøtet
- 18 En hyllest til menighetssøstrene
- 21 50-årsjubilanter
- 22 Vi gratulerer
- 23 Minneord
- 24 Til ettertanke

HOLD HJERNEN I FORM

For å opprettholde god hjerneehelse, er det tre sentrale faktorer å sette søkelys på, ifølge en artikkel i Brain Sciences. Professor Hermundur Sigmundsson ved NTNU understreker betydningen av fysisk trening, sosiale relasjoner og sterk interesse for å opprettholde både den grå og hvite substansen i hjernen. Aktiv livsstil bidrar til å utvikle det sentrale nervesystemet, motvirker aldring av hjernen og reduserer risikoen for kognitiv nedgang. Sosialt samvær, gjennom samtaler eller fysisk kontakt, påvirker komplekse biologiske faktorer som bidrar til å holde hjernen i god form. Sterk interesse og lidenskap for nye ting er også avgjørende for å stimulere og opprettholde nevralt nettverk. Sigmundsson oppfordrer til å holde seg nysgjerrig, lære nye ting og utfordre seg selv for å unngå kognitivt forfall.

(Kilde: forskning.no)

HARD TRENING STYRKER HJERTEHELSEN

Hjerte- og karsykdommer er den nest vanligste dødsårsaken i Norge. Bukfedme, spesielt rundt midjen, øker risikoen, ifølge Ulf Ekelund, professor ved Norges idrettshøgskole. En internasjonal studie indikerer at krevende fysiske aktiviteter i 30-35 minutter per uke, som jogging eller intens svømming, eliminerer risikoen for hjerte- og karsykdommer. Tilsvarende krever moderat aktivitet, som for eksempel en rask gåtur, opptil 500 minutter per uke. Forskere brukte data fra UK Biobank, et stort britisk forskningsprosjekt med 500 000 deltakere. Over 71 000 personer med en gjennomsnittsalder på 61,5 år, ble fulgt i over sju år med armbåndsmålinger for å registrere sykdom. Høyt blodtrykk, den største risikofaktoren for hjerte- og karsykdommer, kan reduseres effektivt med fysisk aktivitet. Andre studier støtter ideen om at kortsiktig, intens aktivitet gir betydelige helsefordeler.

(Kilde: forskning.no)

« Et sykt menneske er et sårbart menneske som ikke vil møte et klinisk blikk som gjør ham til en ting, men øyne som innbyr til et møte mellom et du og et jeg.

Per Fugelli

HANSKER ERSTATTER IKKE HÅNDHYGIENE

Håndhygienen på sykehjem kan forbedres gjennom ulike motiverende tiltak, ifølge en studie av Ida Hellum Sandbekken fra Oslomet. Studien involverte 12 måneder med ulike intervensjoner på tre sykehjemsavdelinger, sammenlignet med 19 kontrollavdelinger uten intervensjoner. Resultatene, publisert i American Journal of Infection Control, viste en økning i håndhygieneetterlevelsen fra 55 til 61 prosent på intervensjonsavdelingene, mens kontrollavdelingene sank fra 59,5 til 51 prosent. UV-lysbokser, undervisning, postere og intervjuer ble brukt som intervensjoner. Sandbekken påpeker at multimodale tilnærminger, motivasjon og gjentatte oppfriskninger er viktige. Hun fremhever også at hansker ofte brukes feil, og at økt stress og manglende kunnskap bidrar til manglende håndhygiene. Studien avdekket ingen reduksjon i infeksjoner blant pasientene som følge av bedre håndhygiene.

ILLUSTRASJON: COLOURBOX

(Kilde: sykepleien.no)

ØKNING I PSYKISKE LIDELSER BLANT SYKEPLEIERE

Sykefraværet blant sykepleiere og spesialsykepleiere i 3. kvartal viser at en tredjedel av tapte dagsverk skyldes psykiske lidelser. Totalt var det 482 250 tapte dagsverk for legemeldt sykefravær fra juli til september i år, og antallet er høyere enn under pandemiåret 2021. Psykiske lidelser blant sykepleiere økte med 17 prosent fra 3. kvartal 2022 til 2023, mens sykdom i fordøyelsesorganene økte med 12 prosent i samme periode. Lene Lehmann Moberg i Nav mener at økningen kan skyldes generelle økninger i rapportering av psykiske plager, spesielt blant unge kvinner. Høye emosjonelle krav i sykepleierjobben og endringer i arbeidslivet under pandemien kan være bidragende faktorer. Økningen i psykiske lidelser i sykefravær gjelder også pleiemedarbeidere og leger, ifølge Moberg.

(Kilde: sykepleien.no)

BOKTIPS

Den folkekjære skuespilleren Kjersti Holmen ble altfor tidlig syk og forsvant fra teaterscenen. I boken *Til Kjersti – savner deg*, forteller storesøsteren hennes, Liv Holmen, om mennesket og scenekunstneren Kjersti – og åpner opp om de tøffe årene med Alzheimer sykdom og det å være pårørende, slik 400 000 andre i Norge er i dag. Demensekspert og forskningssjef i Nasjonalforeningen for folkehelsen, Anne Rita Øksengård, har skrevet et etterord om folkesykdommen som rammer stadig flere, og setter Kjersti Holmens sykdom inn i en større sammenheng. Boken er en vakker og annerledes biografi og en hyllest til et unikt menneske.

«Jeg har valgt å ta imot alt jeg ser rundt meg
som et tegn fra deg
ikke bare bladene som faller
men et ekorn som hopper fra tre til tre
jeg svarer – hei søstera mi
og svarttrosten med de sorte øynene
titter på meg mellom grenene
hei, Kjersti, svarer jeg og er litt mindre ensom.

Blader og ekorn og svarttrost er jo rundt meg stadig vekk
jeg kan velge om jeg bare ser
eller om jeg tar imot
jeg blir gladere av å ta imot
Så jeg tar imot.»

(Utdrag fra boken *Til Kjersti – savner deg* av Liv Holmen)

I årene som diakonileder har jeg fått møte så mange flotte mennesker, forteller Kirsti Eide.

Nestekjærlighet i praksis

Hadde det ikke vært for en omsorgsfull sykepleier som Kirsti møtte under et praksisopphold på Modum Bad, er det ikke sikkert hun ville ha fullført elevtiden ved Menighetssøsterhjemmet.

TEKST/FOTO:

SUSANNE WARD ÅDLANDSVIK

En augustkveld i 1968 går 18 år gamle Kirsti Eide om bord på nattoget fra Trondheim til Oslo. Hun vinker farvel til foreldrene, som hun aldri tidligere har vært så langt borte fra. Foran henne ligger tre års elevtid ved Menighetssøsterhjemmets sykepleieskole i Rosenborggaten.

Hun blir tatt imot av søster Charloth Nervick og vist til rommet hun skal dele med en annen elev. Ved siden av hodeputen ligger et kort med bibelordet «I dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at Han har elsket oss.» Oppå hodeputen ligger ei rød rose.

– Jeg har mange gode minner fra denne tiden, forteller Kirsti.

– Ikke minst det gode fellesskapet oss elevene imellom. Vi delte det meste: Skole, arbeid, fritid, sorg og glede. Jeg kan ikke huske en eneste gang at det var konflikter eller kranling. Og det var mye sang og musikk. Vi sang blant annet for pasienter på Bærum sykehus. Sykehuspresten, Ivar Ruud, var flink til å engasjere elevene, minnes hun.

BESVIMTE PÅ SYKESTUEN

Kirsti var en av de yngste i kull 95, og har i ettertid tenkt at hun kanskje burde ha ventet et par år før hun tok fatt på sykepleier-utdannelsen.

– Jeg var ikke gammel nok til å ta

det ansvaret vi hadde. Men heldigvis hadde jeg gode mennesker som jobbet side om side med meg. Og jeg kom meg velberget gjennom, smiler hun.

Men det var tre tilfeller i løpet av elevtiden hvor hun trodde hun måtte kaste inn håndkleet. To ganger besvimte hun på sykestuen. Den ene gangen under fjerning av sting på en pasient etter åreknuteoperasjon, den andre gangen i forbindelse med sårskift på en pasient med amputert bein. Den tredje episoden fant sted da hun hadde praksis ved Modum Bads Nervesanatorium, som det het den gangen.

– Jeg var stille og beskjeden, og Modum krevde frimodighet og stå-på-vilje. Jeg skulle blant annet være gruppeleder for en pasientgruppe med store, psykiske utfordringer. «Dette klarer jeg ikke», tenkte jeg. Jeg var i tillegg livredd for å sette sprøyter, forteller hun.

En sykepleier fra Færøyene så hvor mye den unge Menighetssøster-eleven vantrivdes.

– Hun kom bort til meg, la armen rundt skulderen min og sa: «Du og jeg. Dette skal vi klare sammen.» Det ble et vendepunkt og ga meg den støtten jeg trengte for å holde ut de tre månedene i praksis, minnes Kirsti.

Sykepleieren het Elsbet og Kirsti har oppkalt datteren sin etter henne.

RIKE ÅR

Vi møter Kirsti på Kaffistova i Oslo sentrum, rett ved siden av Hotell Bondeheimen hvor hun har overnattet et par netter i forbindelse med samlinger for 50-årsjubilanter på Grefsenhjemmet. Det er de siste jubileene hun har ansvar for. Nå takker hun for seg etter 10 års tjeneste som diakonileder.

– Det har vært rike år med meningsfulle oppgaver, forteller hun.

I tillegg til å arrangere jubileer, har hun hatt ansvar for oppfølging av søsterringene, landsrådsmøter og landsmøter, samt produksjon av stoff til bladet Diakonova.

Når hun skal trekke frem høydepunkter fra disse årene, er det møter med enkeltmennesker som har gjort størst inntrykk.

– Jeg har fått møte så mange flotte mennesker, med sterke vitnesbyrd om trofast tjeneste for Gud og sin neste, forteller hun.

STO TIL TJENESTE FOR BYGDA

Begrepet diakoni var ikke noe hun kjente til i oppveksten. Men hun visste hva det ville si å være til for andre mennesker og vise nestekjærlighet i praksis. Det hadde en helt naturlig plass i hjemmet hun

– Da jeg sto på trappen utenfor Menighetssøsterhjemmet siste skoledag, følte jeg at jeg kunne legge verden for mine føtter. Nå lurte jeg på hvor årene ble av, sier Kirsti Eide. Til høyre står kulling Britt Karin Ulle.

Kirsti Eide begynte på Menighetssøsterhjemmet i 1968. Her har hun praksis ved barneavdelingen på Bærum sykehus.

vokste opp i. Moren spilte piano og faren sang på møter i bedehus og kirker. Og var det noen som hadde det vanskelig, så dro foreldrene på besøk til dem.

– De hjalp til overalt der det var behov og sto til tjeneste for hele bygda, forteller Kirsti.

I tillegg til å spille, synge og stille opp for dem som trengte det, jobbet foreldrene som lærere på Fredly Folkehøgskole i Skaun kommune i Trøndelag, og det var her Kirsti vokste opp.

Salmen «Hva skal jeg gi til min frelser, hva kan jeg gjøre for ham» er en salme som har fulgt henne gjennom livet og som betyr mye for

den avtroppende diakonilederen.

– I denne salmen møtte jeg for første gang den diakonale tanken: «Hva kan jeg gjøre for ham?» Det var også en av gjennomgangssangene under årets landsmøte, forteller hun.

– *Ser du noen rød tråd gjennom livet?*

– Det må bli ordet hjelpsomhet, som gjerne kan byttes ut med fremmed-ordet diakoni. Denne røde tråden er trukket ut av garnnøstet jeg fant i mitt eget barndomshjem. Enten det var mor som tok med seg gitaren sin på sparkstøttingen og sparket seg fram til den ensomme gamle Maren,

men måtte ha med seg en av oss barna fordi hun var så mørkredd, eller det var far som ofte besøkte naboen Knut som var litt annerledes enn oss andre.

MER SLAGKRAFTIG

Kirsti avslutter tjenesten samtidig med at Stiftelsen Diakonova slår seg sammen med Haraldsplass Diakonale Stiftelse. Hun tror fusjonen kan få positive ringvirkninger for diakonifelleskapene i de to stiftelsene, men det gjenstår et viktig arbeid før diakonifelleskapene kan slå seg sammen. Landsrådet har fått forlenget mandat med det

« Vi delte det meste: Skole, arbeid, fritid, sorg og glede. Jeg kan ikke huske en eneste gang at det var konflikter eller krangling.»

MENIGHETSSØSTERHJEMMETS SYKEPLEIESKOLE

95. KULL

1968 - 1971

Kirsti gikk i kull 95 på Menighetssøsterhjemmets sykepleieskole.

mål å søke en sammenslåing av de to diakonifelllesskapene, og Kirsti mener at det å samle krefter med Diakonifelllesskapet Haraldsplass, vil åpne nye muligheter.

– I mange år har vi registrert et synkende medlemstall. Nedgangen er forklarlig ut fra medlemmenes høye alder og at ny-rekruttering er vanskelig. I dag er seks søsterringer i virksomhet, men også i disse ringene gis det uttrykk for at alderen setter en stopper for aktivitet. Å være *levedyktig* har vært et viktig stikkord for oss, og sammenslåing av de to stiftelsene vil kunne gjøre oss mer slagkraftig og skape en større handlingsarena, tror Kirsti.

PLUTSELIG VAR DET OVER

Kirsti har vært innom ulike arbeidsoppgaver etter at hun fullførte sykepleieskolen i 1971. Og hun har tatt videreutdanning innenfor både diakoni og pedagogikk. Hun har blant annet jobbet i hjemmesykepleien, vært ansatt på kirurgisk intensiv avdeling, undervist i helsefag på videregående skole, vært styrer på aldershjem og pleie- og omsorgssjef i Midtre Gauldal kommune.

Hun har vært diakonileder i en 40 prosent stilling, og for fem-seks år siden gikk hun av med pensjon fra den andre jobben sin, i Midtre Gauldal kommune.

– Den dagen jeg ble pensjonist, kom jeg til å tenke på siste skoledag, da jeg sto på trappen utenfor Menighetssøsterhjemmet i Rosenborggaten og sa til meg selv: «Nå, Kirsti, kan du legge hele verden for dine føtter». Det gikk opp for meg hvor fort tiden hadde gått, og jeg sørget over at arbeidslivet plutselig var over. Men nå er jeg veldig fornøyd og trives som pensjonist, avslutter hun.

Hun kom bort til meg, la armen rundt skulderen min og sa:
«Du og jeg. Dette skal vi klare sammen.»

Åpning av Fagskolen Diakonova

I slutten av august kunne de første elevene ønskes velkommen til Fagskolen Diakonova.

FOTO: KRISTIN WALSTAD

Stolt og takknemlig rektor ved Fagskolen Diakonova, Gry Ulvedalen, under åpningen i slutten av august.

Rektor Gry Ulvedalen ønsket det første kullet med studenter velkommen, først i Oslo og deretter i Bergen.

Usman Ahmad Mushtaq, byrådd for arbeid, integrering og sosiale tjenester i Oslo, sto for den offisielle åpningen i hovedstaden. Han uttrykte sin begeistring over at fagskolen skal bidra til positiv endring innen helse og omsorg. Byråden er selv utdannet lege og har hatt sin praksis på Diakonhjemmet sykehus.

– Det er utrolig hyggelig å være tilbake og se hvordan eierne tenker fremover. Tilbudet kunne ikke vært mer aktuelt, antall eldre blir stadig større og denne utdanningen er et godt svar på blant annet Helsepersonellkomisjonens utredning. Jeg må berømme studenter som starter utdanningen i dag, sa byråden.

I Bergen var det Ruth Grong, byrådd for helse og omsorg i Bergen, som

åpnet studiestedet.

Grong presiserte viktigheten og behovet for fagarbeidere med videreutdanning, og at fagskoleutdanning er et viktig bidrag i så måte.

Under de offisielle åpningene deltok fagskolens eiere, styrerepresentanter, flere nøkkelaktører innen utdannings- og diakonisektoren, samt fagskolens samarbeidspartnere.

Fagskolen Diakonova har jobbet i om lag to år med oppbyggingen av studieprogrammet *Aktiv omsorg for eldre*. I løpet av studietiden vil 30 studenter i Oslo og 13 i Bergen bli utstyrt med nødvendig kunnskap og ferdigheter for å møte utfordringene i dagens samfunn og hjelpe dem som trenger det mest.

Fagskolen Diakonova er en privat ideell fagskole innen helse med lokasjoner i Oslo og Bergen. Fagskolen Diakonova eies av Stiftelsen Diakonhjemmet, Haraldsplass Diakonale Stiftelse, Stiftelsen Diakonova og Ferd AS gjennom Fagskolen Diakonova Holding AS

–Tilbudet kunne ikke vært mer aktuelt, sa Usman Ahmad Mushtaq, byrådd for arbeid, integrering og sosiale tjenester i Oslo.

Ruth Grong, byrådd for helse og omsorg i Bergen, presiserte viktigheten og behovet for fagarbeidere med videreutdanning.

« Studentene vil bli utstyrt med nødvendig kunnskap og ferdigheter for å møte utfordringene i dagens samfunn og hjelpe dem som trenger det mest.

Yrkesfaglig utdanning rettet mot flyktninger

Integrasjon av flyktninger i høyere yrkesfaglig utdanning er et nytt og spennende tilbud i Fagskolen Diakonova.

TEKST: FAGSKOLEN DIAKONOVA OG
ASTRID AARHUS BYRKNES

Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse, HK-dir, lyste høsten 2023 ut inntil to millioner kroner til prosjekter som skal prøve ut og evaluere studietilbud innen høyere yrkesfaglig utdanning rettet mot flyktninger.

Det var en gledens dag da Fagskolen Diakonova fikk melding om at skolen ble tildelt hele to millioner kroner til dette spennende tilbudet.

Fagskolen Diakonova viser med dette at de er framoverlent, innovative og en utviklende skole som tar samfunnsansvar.

SOSIAL STØTTE OG TRIVSEL

Prosjektet som nå går i gang og som er rettet mot flyktninger, vil være med å bidra til flyktningers deltakelse i høyere yrkesfaglig utdanning. Dette vil være viktig med tanke på flyktningers deltakelse i arbeidslivet og i sosialt nettverk.

Flyktningene skal i opplæringen oppleve sosial støtte, trivsel og at egne ressurser og fremtidsperspektiver støttes.

Fagskolen Diakonova har i dette prosjektet knyttet til seg flere samarbeidspartnere som betyr mye for prosjektets utvikling.

ILLUSTRASJONS FOTO: DEPOSITPHOTOS

Flyktningers deltakelse i arbeidsliv og sosiale nettverk er en viktig målsetting for Fagskolen Diakonovas nye utdanningstilbud.

TIDLIG INNGRIPEN

For å sikre kvalitet i form av god integrering og sysselsetting av flyktninger, er det viktig med tidlig inngripen i form av språkopplæring, kvalifisering og rask inntreden på arbeidsmarkedet.

Det er flere faktorer som har betydning for kvaliteten på opplæringen:

- Kulturell identifikasjon
- Kulturrelevant pedagogikk
- Et trygt og støttende læringsmiljø
- Traumebevissthet
- Gode realiseringer til lærerne
- Tydelige forventninger og rutiner

Gjennom å inkludere faglig språkopplæring og tilrettelagt arbeidserfaring i undervisningen, ønsker Fagskolen Diakonova å legge

til rette for individuelt tilpasset integrasjon av flyktninger i høyere yrkesfaglig utdanning.

SAMARBEIDSPARTNERE

- Siljusslåttan sykehjem, Bergen
- Grefsenhjemmet, Oslo
- Kommunesektorens organisasjon
- Virke
- Fagforbundet
- Fagbokforlaget Akademisk
- Caritas Norge
- NAV, Oslo
- Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDI)

Fagskolen Diakonova viser med dette at de er framoverlent, innovative og en utviklende skole som tar samfunnsansvar.

Behov for bedre oppfølging

Kritisk sykdom er en stor påkjenning, både for den det rammer og for dem rundt. Stine Irene Flinterud ved VID Bergen har forsket på hva slags oppfølging pasienter og pårørende trenger etter kritisk sykdom og behandling på intensivavdeling.

TEKST: KJERSTI BUSTERUD, VID
VITENSKAPELIGE HØGSKOLE

De siste tiårene har framgang innen intensivmedisin bidratt til at flere kritisk syke pasienter overlever. Samtidig forteller mange tidligere intensivpasienter om både fysiske og psykiske problemer etter utskrivelse. Også de pårørende er mer utsatt for psykiske plager som angst, depresjon og posttraumatisk stress.

Det er utgangspunktet for doktorgraden til Stine Irene Flinterud, som har undersøkt hvilket behov for støtte og oppfølging pasienter og pårørende har under og etter kritisk sykdom.

– Mine funn viser viktigheten av ulike typer tiltak for pasienter og pårørende. De viser også hvor viktig det er å ivareta de menneskelige kvalitetene i støtte og oppfølging, påpeker hun.

I arbeidet med avhandlingen har Flinterud intervjuet både intensivsykepleiere, tidligere intensivpasienter og deres pårørende.

FOTO: ERLEND FROM

Fra venstre disputasleder og professor ved VID, Annette Rose Leis-Peters, andreopponent og førsteamanuensis ved Lovisenberg diakonale høgskole, Monica Kvande, disputant Stine Irene Flinterud, førsteopponent og professor ved Högskolan i Borås, Berit Lindahl og professor ved VID, Frode Fadnes Jacobsen fra bedømmelseskomiteen.

INFORMASJON VIKTIG

Felles for svarene fra felles sykepleierne, pasientene og de pårørende er at de understreker viktigheten av det som gir mening, styrke og trygghet.

– Helt konkret kan dette være dagbok som skrives til pasientene underveis i intensivoppholdet, og som de får utdelt i etterkant, forklarer Flinterud.

SAVNER OPPFØLGING

Hun mener avhandlingen viser at både pasienter og pårørende må få et tilbud om støtte og oppfølging etter intensivopphold som ivaretar deres behov. Slik systemet er i dag legges mye av ansvaret på de pårørende.

– Pårørende trenger mer støtte og informasjon. Både i overgangen fra sykehusoppholdet til deres nære kommer hjem, og i hverdagen etterpå, forteller Flinterud..

De pårørende savnet særlig oppfølging i perioden etter hjemkomst.

– De pårørende trenger noen de kan kontakte. I dag blir man gjerne overlatt til fastlegen, som kanskje ikke vet så mye om situasjonen, forteller Flinterud.

Hun har selv bakgrunn som intensivsykepleier, og ønsker å jobbe videre med å få på plass et system som kan følge opp de pårørende på en bedre måte.

Mine funn viser hvor viktig det er å ivareta de menneskelige kvalitetene i støtte og oppfølging.

Diakonifellesskapet på Haraldsplass

Leserne av dette bladet kjenner godt til Diakonifellesskapet Diakonova, men vet kanskje ikke like mye om Diakonifellesskapet på Haraldsplass. Her får du vite litt om hvem de er.

Diaakonifellesskapet har sine røtter tilbake til det opprinnelige søsterfellesskapet på Haraldsplass og er i dag et levende fellesskap av mennesker som er opptatt av diakonalt arbeid i kirke og samfunn. Fellesskapet møtes med jevne mellomrom til temakvelder, fester, gudstjenester og ikke minst årsmøtehelg. Til denne inviteres alle fra 25- til 70-årsjubilarer av sykepleierstudentene fra Haraldsplass. Diakonifellesskapet er en viktig støttespiller til arbeidet i stiftelsen.

Diakonifellesskapet er et kristent faglig og kulturelt fellesskap der medlemmene gjennom nådemidler og sjelesorg, undervisning og veiledning får kraft og inspirasjon til tro og tjeneste. Medlemmene var i utgangspunktet sykepleiere utdannet ved Haraldsplass Diakonale Høgskole og tilhørte Den norske kirke. Dette er endret, og i dag er det blant medlemmene et stort mangfold av yrkesgrupper og kristne kirkesamfunn. Diakonifellesskapet har egne vedtekter og et styre med leder og nestleder. Forstanderinnen er sekretær for styret og daglig leder av Diakonifellesskapet. Fellesskapet er tilknyttet *Diakonia*,

FOTO: HARALDSPASS DIAKONALE STIFTELSE

På baksiden av diakonissenes sølvkors, står inskripsjonen «Av Guds nåde, til Guds ære».

en verdensomspennende diakonal sammenslutning som blant annet arrangerer verdenskonferanser hvert fjerde år. Det arrangeres også regionale diakonale konferanser. Diakonifellesskapet har ulike tilbud til medlemmene:

- Temasamlinger
- Årsmøte og medlemshelg
- Adventsamlinger

- Gudstjenester
- Retreat
- Bønnesamvær
- Besøktjeneste til medlemmer
- Stipendmidler som deles ut to ganger i året etter søknad.
- Mulighet for fem gratis samtaler på Haraldsplass Samtalesenter hvert år

HOVEDSTYRET FOR NY STIFTELSE

Representantskapet i Stiftelsen Diakonova Haraldsplass valgte i desember følgende personer til Hovedstyret for den fusjonerte stiftelsen. De representerer både kontinuitet fra de to stiftelsene gjennom styrearbeid, viktig kompetanse innen stiftelsenes områder som helse, omsorg og høyere utdanning, samt en god kombinasjon av formell kompetanse og sentrale nettverk.

Johnny Thorsen - styreleder
Erik Bøckmann - nestleder
Nina Langeland - styremedlem
Monica Mæland - styremedlem

Slik ser logoen for den nye stiftelsen ut.

Hans Olav Syversen - styremedlem
Lise Berggren Jacobsen - fast møtende varamedlem

Diakonifellesskapet på Haraldsplass er et levende fellesskap av mennesker som er opptatt av diakonalt arbeid i kirke og samfunn.

Glimt fra Landsmøtet 2023

FOTO: JOHNNY THORSEN

Høstens landsmøte samlet i overkant av 30 deltakere til fellesskap, glede og inspirasjon.

Landsmøtet forlenget mandatet til sittende landsråd. Fra venstre: Berit Lindøe, Brit Karin Kvam, Åse Snøtun, Arny Danielsen og Aashild Holmefjord (vara). Helt til høyre står avtroppende diakonileder Kirsti Eide.

Høstens landsmøte/inspirasjonshelg gikk av stabelen 22.-24. september på Strand leirsted i Sandefjord.

TEKST: KIRSTI EIDE

Vi var ikke så mange deltakere i år, bare litt i overkant av 30. Dette gjorde nok sitt til at vi som sto i bresjen for arrangementet bar på ekstra spenning: Ville dette bli ei helg der vi likevel kunne kjenne på fellesskapet og at vi hadde mye å dele med hverandre, eller ville den bære preg av at vi nå virkelig ikke er mange igjen? Det ble ikke slik vi fryktet. Men akkurat dette visste vi vel egentlig

om oss selv: Nærheten, fellesskapet og samtalene var så absolutt til stede.

SANG OG DIKT

I likhet med landsmøtet for to år siden, var det Hanna Øygard som fylte plassen ved pianoet, men i år på en litt annen måte enn sist. Denne gangen hadde hun med seg morfar Anders Holmefjord, som sang sanger med sterke tekster som han selv hadde skrevet. Og innimellom sangene leste han dikt, som han også selv hadde skrevet. Hans evne til å skrive – og til å formidle – gjorde

at alle ble revet med, enten det var gjennom sangene eller diktene. Og ikke nok med dette: Før vi avsluttet landsmøtet, fikk vi oppleve Hanna i duett med «Besten». Det gjorde inntrykk.

Gjertrud Gåsvatn var med som deltaker i år, og den som kjenner Gjertrud, vet at det er fristende å spørre: «Du har vel ikke et dikt eller to med deg i lomma som du kan dele med oss»? Og det hadde hun! Helt stille var det i møtesalen da hun tok oss med på en av sine mange nattevaktsrunder i sykehusavdelingen der livet møter døden. Det var nesten som om ingen ville forstyrre ved å trekke pusten.

« På høstens landsmøte var det naturlig nok fusjonen mellom stiftelsene Haraldsplass og Diakonova som sto sentralt.

Johnny Thorsen overrakte Kirsti Eide en kunstgave fra Diakonova som takk for mangeårig innsats som diakonileder. Bildet er et vakkert trykk laget av Helge Bøe.

KVINNER I BIBELEN

Inger Lise Skaug er vi i Diakonifelleskapet etter hvert blitt godt kjent med. For to år siden var hun også sammen med oss på landsmøtet, og da var oppdraget hennes å la oss møte kvinner i Bibelen. I løpet av den helgen ble vi kjent med mange ulike kvinneskikkelser. Noen hadde vi hørt om tidligere, andre ikke. Da vi etter to dager med «kvinnemøter» var på hjemvei, var det mange som gjerne ville høre mer. Og slik ble det. Inger Lise var sammen med oss på landsmøtet også i år, og ga oss unike møter med nye kvinneskikkelser. Denne gangen var det Bibelens enker og piker i Jesu nærhet som var tema, og alle livshistoriene var like fengende.

FUSJON OG VEIEN VIDERE

Stiftelsen Diakonova har vært gjennom flere fusjonsprosesser. Sykehusenes fusjon (Lovisenberg Diakonale Sykehus) er godt kjent blant våre medlemmer, det samme er Høgskolen Diakonovas fusjon med VID vitenskapelige høgskole. Fusjonen mellom Stiftelsen Diakonova og Stiftelsen Grefsenhjemmet ble for oss en spennende fusjon. Da denne fusjonen ble godkjent av Lotteri- og Stiftelsestilsynet, kjente vi sterkt på at vi nå var tilbake til der det hele startet for oss, nemlig eldreomsorgen.

På høstens landsmøte var det naturlig nok fusjonen mellom stiftelsene Haraldsplass og Diakonova som sto sentralt. Også disse to stiftelsene har tilnærmet

likelydende formålsparagrafer.

Administrerende direktør i Stiftelsen Diakonova, Johnny Thorsen, ga en bred og omfattende orientering om fusjonsplanene med Haraldsplass, noe medlemmene også fikk brev om på vårparten.

Når Haraldsplass og Diakonova slås sammen til én stiftelse fra 1. januar 2024, vil stiftelsen bli stående med to diakonifelleskap. Denne problemstillingen ble fremholdt på Landsmøtet, hvorpå Landsmøtet gav en uforbeholden tilslutning til at den nye stiftelsen (Stiftelsen Diakonova Haraldsplass i samarbeid med diakonifelleskapene) skal se på hvordan disse to fellesskapene kan finne sammen til ett fellesskap med ett styre og én leder. Det kan bli aktuelt å kalle inn til ekstraordinært landsmøte i løpet av våren 2024.

Hovedtaler Inger Lise Skauge holdt bibeltimer om kvinner i Bibelen, samt kåseri om «Servietten – den lille tjener». Hun hadde i sin tid verdens største serviettsamling på 162 000 servietter.

SITTENDE LANDSRÅD FORTSETTER

Valgkomiteen hadde forberedt valg av nytt landsråd. Følgende kandidater sto på valg: Inger Elise Slettevoll Aarmo, Arny Danielsen, Gjertrud Gåsvatn, Bergljot Snøtun og Åse Snøtun. Ann-Elin Winsnes Slettahjell ble fremmet som benkeforslag.

På grunn av sammenslåingen av stiftelsene og ønsket om å arbeide for en sammenslåing også av de to diakonifellesskapene, ble det fremmet forslag om å forlenge sittende landsråds mandat for en periode fram til man kan samles i

et ekstraordinært landsmøte. Dette innebærer at landsrådet fortsatt består av følgende medlemmer: Arny Danielsen, Brit Karin Kvam, Berit Lindøe, Åse Snøtun og med Aashild Holmefjord som varamedlem.

Slik vi alltid gjør, kunne vi avslutte landsmøtet med gudstjeneste. Sammen med tidligere sokneprest Elise Straht fikk vi feire nattverd-gudstjeneste, en sterk opplevelse av at vi delte kjærlighetsmåltidet.

I form av dikt, tok Gjertrud Gåsvatn med deltakerne på en av sine mange nattevaktsrunder i sykehusavdelingen der livet møter døden.

Denne gangen var det Bibelens enker og piker i Jesu nærhet som var tema, og alle livshistoriene var like fengende.

En hyllest til menighetssøstrene

Søster Agnes er en av mange menighetssøstre som satte spor etter seg i samfunnet, skriver styreleder for Stiftelsen Diakonova, Magne Roland, i denne hyllesten til sin tante og alle menighetssøstre gjennom tidene.

Sykepleiere som er utdannet ved Menighetssøsterhjemmet har i mer enn hundre år vært med å prege utviklingen av norske helsetjenester. Med en fast og sikker forankring i et kristent menneskesyn, har de vist hvordan verdibasert, medmenneskelig omsorg er den beste garanti for høy medisinsk faglig kvalitet i all pasientbehandling. Ett av Menighetssøsterhjemmets mål var fra starten av at hver kommune/menighet i landet skulle ha en menighetssykepleier som er utrustet til å se helheten i pasientenes behov. Dette betyr ivaretagelse av både fysiske, psykiske, sosiale og åndelige behov. Menighetssøsterhjemmet med sin sykepleierskole har gitt viktige bidrag til at helsetjenesten i Norge i dag legger stor vekt på de

etiske sidene av behandlingen, når helsearbeidere møter pasientene.

BLE SENDT TIL BRANDBU

Vi finner mange store personligheter blant sykepleiere som er uteksaminert fra Menighetssøsterhjemmet. De har satt spor etter seg både i inn- og utland, og ikke minst innenfor misjonen. Som eksempel på innsatsen til utallige menighetssøstre, vil jeg trekke frem én person som representant for alle. En person som har betydd mye for meg og mine egne valg.

Sammen med foreldre og fem søsken vokste Agnes Lund Roland opp på en gård i Fåberg kommune nord for Lillehammer. Familien var preget av en sterk kristen tro som også ga rom for romslighet. Tante Agnes var skoleflink og arbeidsom, og bestemte seg tidlig for å utdanne seg til sykepleier.

Agnes ble tatt opp som elev ved kull nr. 31 ved Menighetssøsterhjemmet. Studiet varte fra 1931 til 1934. Da hun var ferdig med sin utdanning, hadde forstander ved Menighetssøsterhjemmet en samtale med henne. Han fortalte at hun skulle reise til Brandbu og starte sitt arbeid som menighetssøster der. Hun fikk ingen andre valg. Hun aksepterte dette, og opplevde det som en forlengelse og bekreftelse på sitt kall som sykepleier. Om dette kolliderte med hennes egne drømmer, så

fortalte hun aldri noen om det. Hun flyttet til Brandbu hvor hun startet sitt yrkesliv, og der ble hun resten av livet.

EN BAUTA I KOMMUNEN

Tante Agnes stiftet aldri egen familie. Hennes kall var å bli sykepleier med et sterkt samfunnsengasjement. Hun hadde spesielt omsorg for de svake i samfunnet. Hun deltok i forenings- og organisasjonslivet både lokalt og på landsplan. Videre menighetslivet lokalt, og ikke minst utvikling av helsetilbudet i kommunen. Etter noen år fikk hun permisjon for å gjennomføre helsesøsterskolen i Oslo. Da hun kom tilbake til Brandbu, fikk hun også ansvar for mye av skolehelsetjenesten og helsestasjonene, med blant annet kommunens vaksinasjonsprogram.

I likhet med mange av sine kollegaer fra sykepleierskolen ved Menighetssøsterhjemmet, ble Agnes en bauta i sin kommune. Alle kjente og respekterte «søster Agnes», som ble hennes navn i bygda. Eldre mennesker husker ennå henne innsats og omsorg for innbyggerne.

I min oppvekst var tante Agnes ofte på besøk. Hun fortalte oss barn mange historier fra sitt arbeid. Hun ga oss innblikk i en virkelighet som var helt forskjellig fra livet som helsearbeider i dag.

« Hun ba om å få en skoeseke som hun fylte med bomull. Deretter la hun barnet i esken med et tøyestykke over den lille kroppen (...) Så plasserte hun esken i stekeovnen med et termometer ved siden av.

LA SPEBARNET I STEKEOVNEN

En stormfull vinternatt i slutten av 1930-årene ble hun tilkalt til en gravid kvinne som hadde fått veer, selv om det var flere uker til termin. Hun fikk vite at hverken doktor eller jordmor var disponible. Hun reiste ut i vintermørket med tillit til at det var en høyere makt som var med henne. Vel fremme var fødselen i gang, og snart satt den unge sykepleieren på kjøkkengulvet med en svært prematur baby i fanget. Hun fjernet spontant slim fra luftveiene, og dermed skrek barnet friskt. Hun forsto ikke hvor prematurt barnet var, men skjønte at det ville dø uten kuvøsebehandling. Det var imidlertid umulig å transportere barnet til Gjøvik sykehus. Lege eller jordmor var ikke tilgjengelig for å hjelpe eller gi råd.

Den unge sykepleieren var usikker på om det var mulig å få barnet til å overleve, men noe måtte gjøres. Hun ba om å få en skoese som hun fylte med bomull. Deretter la hun barnet i esken med et tøyestykke over den lille kroppen, samtidig med at hun ba Vår Herre veilede og hjelpe henne. Hun sørget for frie luftveier. Så plasserte hun esken i stekeovnen med et termometer ved siden av. Videre sørget hun for at det ble ca. 36 grader i stekeovnen. Ovnsdøra ble satt på gløtt, slik at det ble luftsirkulasjon. Når dette var gjort, blandet hun noe som kunne bli en ernæringsdrikk for en prematur baby og forsøkte etter hvert å få noen dråper av dette inn i barnet, sammen med dråper av lunkent vann. Hun tenkte på Rikke Nissens «Lærebog i Sygepleie». Det lille barnet krevde langt mer enn hun hadde lært på skolen. Søster Agnes passet og stelte barnet som lå i esken inne i stekeovnen inntil det var mulig å få forsvarlig transport til sykehuset etter 1-2 døgn. Barnet overlevde, og ble en god venn og samfunnsborger.

FLYTTET INN TIL FAMILIE

En annen episode inntraff i slutten av 1940-årene. Det oppsto en voldsom epidemi i bygda. Sannsynligvis var det meslinger. Helsemyndighetene beordret fullstendig isolasjon av

Ett av Menighetssøsterhjemmets mål var fra starten av at hver kommune/ menighet i landet skulle ha en menighetssykepleier som er utrustet til å se helheten i pasientenes behov.

familier som var berørt. En familie med mange små barn var spesielt hardt rammet. Helsetjenesten i bygda var rådvill. Da flyttet søster Agnes på eget initiativ inn til familien for å ta seg av dem. Mat og eventuelle medisiner ble bragt til dem og satt på kjøkkentrappa. Ingen turte å gå inn i huset. At det kunne være farlig for hennes eget liv, tenkte ikke søster Agnes på. Etter ti dager kunne hun flytte hjem igjen. Ingen i familien mistet livet, og ingen fikk varige mén.

Disse to historiene belyser hvor stort ansvar en menighetssykepleier kunne få tidligere, og hvor viktige ressurser de har vært for vårt samfunn. Menighetssøsterhjemmet med sine ansatte, og alle sykepleiere som er utdannet der, har bidratt til å tilføre samfunnet og norsk helsevesen verdier og et menneskesyn som er uvurderlig.

Fortsetter på neste side

Agnes Lund Roland (nr. to fra venstre i andre rekke) gikk i kull 31 ved Menighetssøsterhjemmets sykepleieskole.

MER ROBUST

Vi må innse at et stadig mer sekularisert samfunn setter våre verdier under press. Det har derfor vært nødvendig å bygge opp en sterkere organisasjon som kan gjøre driften mer robust og slagkraftig i møtet med nye utfordringer. Derfor skiftet Stiftelsen Menighets-søsterhjemmet navn til Stiftelsen

Diakonova for noen år siden. Deretter ble det gjennomført fusjon med Stiftelsen Grefsenhjemmet. I september 2023 ble dette videreført ved en fusjon med Haraldsplass Diakonale Stiftelse i Bergen, som trer i kraft ved årsskiftet.

Jeg opplever at vår organisasjon nå er godt forberedt på å videreføre de grunnholdninger og det

menneskesyn som har preget driften ved Menighetssøsterhjemmet gjennom mer enn hundre år, og som har vært selve motivasjonen bak arbeidet til søster Agnes og hennes kollegaer.

MAGNE ROLAND, STYRELEDER I STIFTELSEN DIAKONOVA

Menighetssøsterhjemmet med sine ansatte, og alle sykepleiere som er utdannet der, har bidratt til å tilføre samfunnet og norsk helsevesen verdier og et menneskesyn som er uvurderlig.

Tre kull med jubilanter

Til dere som var jubilanter på «Menighetssøsterhjemmet» i høst: Takk for sist! Det er like stor stas hver gang å få ta imot dere og få hilse på dere. Denne høsten var det tre kull som feiret at det er 50 år siden de var ferdig utdannet sykepleiere: Kull 97, kull 98 og kull 99. Koronaen må ta skylda for at vi kom i utakt, men nå begynner vi å komme à jour igjen.

Hver gang er det like fascinerende å få møte dere 50-årsjubilanter. Jeg skjønner at det som for litt siden var å oppfatte som dager, uker og år nå plutselig har endret seg til timer, minutter og sekunder. Alt det opplevde er blitt så livsnært! Her fortelles det om det levde livet. Her fortelles det om fellesskapet dere fant fram til. Her fortelles det om det dere som kull kunne dele, både i arbeid og fritid. På en forunderlig måte flettes alle disse 50 årene seg inni hverandre. Så var det ikke stuene på Menighetssøsterhjemmet dere kom tilbake til etter 50 år, men kanskje var stuene på Grefsenhjemmet en god erstatning? Takk for at dere kom og takk for den atmosfæren dere la igjen.

KIRSTI EIDE
DIAKONILEDER

Kull 97

Kull 98

Kull 99

FRANS AV ASSISIS BØNN

Herre gjør meg til redskap for din fred!
La meg bringe kjærlighet der hatet rår.
La meg bringe forlatelse der urett er begått.
La meg skape enighet der uenighet rår.
La meg bringe tro der tvilen rår.
La meg bringe sannhet der villfarelse rår.
La meg bringe lys der mørket ruger.
La meg bringe glede der sorg og tyngsel rår.

Å Mester!
La meg ikke søke så meget å bli trøstet som å trøste.
Ikke så meget å bli forstått som å forstå.
Ikke så meget å bli elsket som å elske.
For det er gjennom at man gir at man får.
Det er ved å glemme seg selv at man finner seg selv.
Det er ved å tilgi andre at man selv får tilgivelse.
Det er ved å dø at man oppstår til det evige liv.

Amen

VI GRATULERER

I forrige nummer av bladet Diakonova tok vi med jubilanter t.o.m. desember 2023.
Her er jubilanter f.o.m. januar t.o.m. juni 2024.

97 år

03.05 Ruth Marie Løken, Kongsvinger

96 år

29.04 Sigrid Valand, Mandal

01.05 Audbjørg Skaalvik, Charlottenlund

95 år

01.01. Jenny Bjørnevik, Stord

19.01 Ingeborg Amundsen, Lillehammer

27.04 Kari Selseng, Nodeland

94 år

27.01 Sylvia Gunhilde Fiskaa, Lillesand

03.03 Gerd Eide, Fitjar

01.05 Gudrun Vågen, Sande i Sunnfjord

93 år

15.01 Aslaug Tarberg, Molde

03.04 Marian Halvorsen, Son

13.05 Sofie Buer Olsen, Lillehammer

92 år

15.02 Bjørg Gravdal, Fagerstrand

26.02 Valborg Granheim, Hunndalen

03.04 Målfrid Tomren, Eidsvoll

11.04 Else Holm, Farstad

01.05 Mari Kraggerud, Lunner

91 år

13.01 Liv Kristine Vevatne, Sandnes

06.03 Margit Fuglestrand, Vestskogen

21.04 Ida Skotvold, Melhus

03.05 Ingegerd Fauske, Førde

23.05 Magnhild Amundsen, Trondheim

90 år

05.01 Klara Dønnestad, Kristiansand

06.01 Hjørdis Steilbu, Finnsnes

24.01 Lina Fossen, Sagstua

01.03 Berit Hernes, Gjerdrum

02.03 Astrid Figenschou, Drammen

03.03 Aud Oftestad, Oslo

04.04 Aase Gaarden, Hamar

22.04 Helga Frosterud, Gjerdrum

85 år

06.02 Kirsten Olsen, Tromsdalen

80 år

02.01 Berit Bødtker, Sandefjord

26.01 Kari Langegard, Kristiansand

31.01 Ingeborg Katmo, Tiller

05.03 Berit Lindøe, Porsgrunn

06.05 Bodil Rode-Christoffersen, Kongsvinger

75 år

11.01 Anne Karin Kompen, Oslo

13.01 Aashild Holmefjord, Holmefjord

70 år

07.02 Astrid Margrethe Heggheim, Sande i Sunnfjord

12.03 Hanne Kvellestad, Stathelle

14.03 Øystein Nordli, Porsgrunn

13.04 Borghild Vestøl, Søgne

28.04 Kåre Fauske, Bygstad

13.05 Kirsten Antonie Landsverk, Oslo

60 år

13.02 Solfrid Rike, Kristiansand

26.06 Berit Løvgren, Flekkefjord

50 år

01.04 Tone-Lill Grøvan, Holum

Kjellaug Flaten

20. april 1941 – 3. desember 2023

Kjellaug Flaten vokste opp i Skrautvål i Valdres sammen med mor, far og to søsken. Hun var sikker på yrkesvalget sitt: Hun ville bli sykepleier. Og hun var også rimelig sikker på hvilken sykepleierskole hun ville ta utdannelsen sin ved: Menighetssøsterhjemmet i Oslo. Der ble hun elev ved kull 79, og dermed også en del av en solid og stor venninneflokk. Som nyutdannet sykepleier ble hun ansatt i hjemmesykepleien i Drammen. Der var hun i mange år før hun fikk stilling som avdelingsleder ved Menighetssøsterhjemmets Kirurgiske Klinikk i Pilestredet. Da planene om fusjon med Lovisenberg Sykehus var klare, fulgte Kjellaug med til Lovisenberg Diakonale Sykehus og fortsatte sin tjeneste der inntil hun gikk over i pensjonistenes rekke.

Kjellaug har satt spor etter seg ved Diakonova på mange måter. Da vi flyttet til Fredensborgveien, broderte hun en flott alterduk i hardangersøm til kapellet. Og mange har sett og beundret uniformene hun har sydd og kledd opp dukker med, og som gjenspeiler historien for uniformene våre. Tre store monterer med uniformkledde dukker og diverse utstyr møter oss når vi kommer inn i stua på Grefsenhjemmet, nå som et varmt minne om Kjellaug.

Menighetssøsterhjemmet skulle i alle år komme til å bety mye for Kjellaug. Hun fulgte interessert og ivrig med i alle endringene som fant sted i organisasjonen, og spesielt sto Diakonifelleskapet hennes hjerte nært. Hun var medlem av Oslo Søsterring og møtte trofast opp på alle søsterringsamlinger. Hun var også trofast deltaker på landsmøtene, uansett om disse var langt nord eller langt sør i landet, og selv om den vonde og slitsomme sykdommen prøvde å stanse henne. Kjellaug var leder for Oslo Søsterring de siste årene denne var i aktivitet.

Kjellaug Flaten sydde miniatyr-utgaver av alle uniformene som er blitt brukt gjennom Menighetssøsterhjemmets historie. Hun kledde opp dukker som står utstilt i glassmontre på Grefsenhjemmet. Her viser hun frem en av uniformsdukkene. Bildet er tatt i 2012.

Kjellaug glemte aldri at Valdres var hennes barndoms rike. Der benyttet hun seg av familiehytta både i ferie og fritid. Ekstra glad var hun når hun kunne invitere med seg venninner på hyttetur, og mange var de som ble med dit. Og kunne hun kombinere dette med besøk i moltemyrene eller med fjellfiske, ja, da var det ekstra stas. Dette var to store hobbyer for henne.

Det ble mange år i tilrettelagt bolig for Kjellaug, og de siste årene hadde hun behov for mye hjelp i det daglige. De siste månedene hun levde, bodde hun på Grefsenhjemmet, og hun fortalte at der trivdes hun godt.

3. desember 2023 døde Kjellaug Flaten, 82 år gammel. Vi lyser fred over hennes minne.

KIRSTI EIDE

ARKIFOTO: SUSANNE WARD ADLANDSVIK

*Det folket som vandrer i mørket,
ser et stort lys.
Over dem som bor i dødsskyggens land,
stråler lyset fram.*

(JESAJA 9,2)

